

[Niels Andersen.]

skrevet i Jyllandsposten, og som jeg naturligvis fortsat står ved; jeg har ikke for vane sådan at gå og skrive noget den ene dag og frafalde det den næste. Men jeg vil gøre det ærede medlem hr. Poul Møller opmærksom på, at jeg jo ikke sidder i regeringen, og hvad jeg skrev i artiklen i Jyllandsposten, var helt for egen regning; det var mine personlige synspunkter, der kom frem dér, og skulle mine synspunkter på et eller andet område afvige fra regeringens almindelige synspunkter, skal man ikke fra oppositionspartierne vente, at man kan bruge min person til at stikke en kæp i hjulet på regerings-samarbejdet. Hvis man af rent taktiske hensyn tror, at man kan bruge min person, så tror man forkert.

Hvis man fra regeringens side anser en politik som den, jeg er gået ind for, for at være rigtig, når den ses i forbindelse med alle de øvrige økonomiske problemer, der foreligger, finder jeg det naturligvis glædeligt, men jeg kan ikke sige, hvorledes regeringen vil bedømme den økonomiske situation i forbindelse med spørgsmålet om frigivelse af obligationer.

Min personlige opfattelse er i dag, som den var dengang jeg skrev den pågældende artikel, at der ikke ville ske nogen som helst skade for hele den økonomiske struktur, såfremt man frigav stabiliseringslånet i frit omsættelige obligationer, når det pågældende lån er fuldt indbetalt, men i dag er det jo helt nytteløst at foretage en ændring af den gældende lovgivning. Vi er nu kun halvvejs gennem det andet stabiliserings-lånsår, og derfor vil det selvfølgelig være mest hensigtsmæssigt, at en eventuel frigivelse først sker, når lånet er fuldt indbetalt. Hvordan den økonomiske situation er til den tid, kan jeg ikke udtale mig om; i denne forbindelse vil jeg gerne endnu tilføje, at det, jeg gav tilslutning til, var de tanker, som kontorchef Jørgen Jensen havde fremsat, og som gik ud på, at man kunne frigive det første års obligationer allerede på daværende tidspunkt. Det synes jeg i og for sig var en god tanke, fordi der selvfølgelig er mennesker, der har et investeringsbehov, og som nu i stedet for skal bruge pengene til stabiliseringslån. Det er for så vidt den eneste ulykkelige virkning, dette stabiliseringslån har, og jeg må måske

så tilføje — derved tilfredsstillere jeg måske oppositionen en lille smule — at jeg ikke er enig i de bemærkninger, den højtærede finansminister gjorde i dag vedrørende stabiliseringslånet, idet han sagde, at i nogle tilfælde ville der utvivlsomt blive tale om at bruge pengene til at finansiere investeringer, men spurgte, om der ikke i stort omfang ville blive tale om øget forbrug og altså om reduceret opsparing. Jeg kan med min bedste vilje ikke se, at der vil ske andet, såfremt man giver obligationerne fri, end en ombytning fra den ene borger til den anden. Den borger, der sælger obligationer, får pengene fri, men den borger, som køber, får pengene bundet. Hvis der er noget forkert i min opfattelse, må jeg anmode den højtærede finansminister om at påvise det.

Så spørger det ærede medlem hr. Poul Møller mig videre, hvad retsforbundet vil gå ind for, om det vil gå ind for det nordiske marked. Den opfattelse er vist udbredt, at man ikke skal tage stilling til det nordiske marked, før spørgsmålet om frihandelsområdets eventuelle oprettelse ligger helt klart; lad os se på det til den tid. Når den situation foreligger, at man kan sige, at nu ved man, at der bliver etableret et frihandelsområde, så er tiden efter min opfattelse inde til at tage standpunkt til, om også det nordiske marked skal oprettes.

Så er tilbage spørgsmålet om oppositionspartiernes udtreden af forsvarsudvalget. Jeg vil gerne gøre den bemærkning, at på baggrund af den indstilling, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen i dag offentligt har givet udtryk for med hensyn til frivillighedstanken i dansk forsvar, er jeg alvorligt bedrøvet over, at venstre ikke længere er repræsenteret i forsvarsudvalget. Der er meget lidt forskel på det ærede medlems og min indstilling til frivillighedsspørgsmålet, og derfor beklager jeg, at venstre har trukket sig tilbage fra dette forsvarsudvalg, fordi man dér efter min opfattelse kunne have virket til gunst for de tanker, jeg gør mig i den henseende. I øvrigt betragter jeg dette, at man fra oppositionens side har trukket sig ud af forsvarsudvalget for at gavne forsvarssagen, som en meget letkøbt forklaring, ganske simpelt fordi det var bebudet i forsvarsudvalget, at der i løbet af 14 dage ville komme til at foreligge et rent konkret oplæg fra regeringen, som man